

ČŠI se v rámci inspekční činnosti dlouhodobě zaměřuje na školní systémy vlastního hodnocení a vnitřní kontroly. Tyto hodnotící a kontrolní systémy školy vnímá jako partnerské, zaměřuje se na jejich výstupy a sleduje zejména, jaká opatření školy přijaly pro odstranění nedostatků zjištěných ve vlastním hodnocení a jak se jim dařilo je realizovat. ČŠI v rámci inspekční činnosti rovněž sleduje, zda škola přijala opatření k odstranění nedostatků zjištěných při předcházející inspekční činnosti ČŠI. Pouze ve 2 % škol ředitel školy nepřijal odpovídající následná opatření k nápravě zjištěného stavu. Těmto ředitelům byla nejčastěji prodloužena lhůta pro odstranění zjištěných nedostatků nebo bylo zahájeno správné řízení.

Oblast systematického hodnocení individuálních a skupinových výsledků žáků si udržela stejnou úroveň, požadovaným způsobem bylo hodnocení nastaveno v 93,6 % navštívených škol (v předchozím školním roce v 94,4 % škol), jako nadstandardní bylo hodnoceno 3,2 % škol (o 1 % více než v předchozím školním roce). Vážná rizika pak byla identifikována ve 3,1 % škol (v předchozím školním roce v 3,5 % škol).

2.2

Průběh základního vzdělávání

2.2.1 Zajišťování rovných příležitostí ke vzdělávání, podpora žáků se SVP a žáků nadaných

Prostřednictvím novelizací příslušných vyhlášek byly rozšířeny možnosti zajištění rovných příležitostí při vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, zejména uplatněním jejich práva na vzdělávání pomocí specifických forem a metod vzdělávání a na vytvoření zvláštních podmínek, které jejich efektivní vzdělávání umožní. Cílem provedených změn příslušných právních předpisů (např. zavedení vyrovnávacích opatření) je vyrovnání zdravotního nebo sociálního znevýhodnění žáků tak, aby se mohli vzdělávat zejména v běžných školách prostřednictvím úpravy vzdělávacího programu podle svých specifických vzdělávacích potřeb.

Z mezinárodního srovnání však vyplývá, že Česká republika byla v roce 2012 jednou z pěti zemí OECD s nejsilnějším vlivem socioekonomického zázemí na vzdělávací výsledky žáků a ve srovnání s rokem 2003 tento vliv zesílil. Může to vypovídat o určitém nárůstu nerovnosti v oblasti vzdělávacích příležitostí. Toto zjištění potvrdily rovněž analýzy dat z šetření TIMSS a PIRLS. Ukázalo se, že vliv rodinného zázemí na výsledky žáků v ČR je značný již na prvním stupni základní školy. Stále více tedy záleží na tom, do které školy rodiče dítě zapíší. Zároveň chybí výrazná podpora škol a učitelů vyučujících ve třídách s kumulací žáků ze sociálně znevýhodněného prostředí.

ČŠI sleduje rovný přístup ke vzdělávání jako jedno z nejdůležitějších kritérií. Ve školním roce 2013/2014 požadovaného stavu v této oblasti nedosáhlo 3,8 % škol. Jednou z hlavních oblastí, na kterou se hodnocení zaměřuje, je péče o žáky se SVP. Při sledovaných činnostech ve třídách, ve kterých byli vzděláváni i žáci se SVP, bylo z podpůrných a vyrovnávacích opatření nejčastěji školami využíváno poskytování individuální podpory, kterou využilo 91 % učitelů sledovaných hodin, a podpora asistenta pedagoga, která byla zaznamenána v 16,9 % sledovaných hodin. Speciální podpůrné prostředky byly využity při vzdělávání žáků se SVP v 12,3 % hodin.

Celkový pohled na využití podpůrných opatření pro zdravotně postižené žáky na úrovni školy zobrazuje následující graf.

